

Nancy Bosmans

ZACHTER DAN ZOUT

Met tekeningen
van Lisa van Winsen

CONDOR

Opeens zegt Abena: 'Hé, Felix. Ik hoorde iets vanuit de zee toen wij hierheen liepen.'
Felix knipoogt. 'Ach, jij hoort zo vaak vreemde dingen.'
'Nou, deze keer was het anders. Ik hoorde trommels. Het was alsof... ze mij riepen.'

'Trommels in de zee?' Felix lacht. 'Ben je in de war door de hete zon?'
Voor Abena kan antwoorden, brult de Bomba: 'DOORHAKKEN, RAPEN, STOPPEN MET PRATEN!'

Abena stampst verdrietig
in het water en mompelt:
'Niemand kan de baas zijn over wat ik
denk en voel.'

Opeens voelt ze met haar tenen een ritme trillen door het water.

Dit is wat ze vanochtend ook hoorde.
Het klinkt als de Barí-trommels die bespeeld worden
als ze stiekem feest vieren.

Terwijl ze terugloopt naar de zoutvlakte, stampst ze steeds harder terug.

Boem-tik, boem-tik, boem tik, boem-tik, boem-tik...

Het trillen wordt steeds sterker. Abena voelt het in haar hele lijf.

Dan begrijpt ze wat het ritme probeert te vertellen.